

У Києві встановили пам'ятник лікарям за подвиги на Майдані

Пам'ятний знак під назвою «Янголам у білих халатах» відкрили біля Київської міської клінічної лікарні №17. П'ятитонний гранітний камінь із символічним написом встановили члени Самооборони Майдану. Так вони віддячили медикам, які рятували їхнє життя під час сутичок у столиці. Слова подяки прийшли сказати і колишні пацієнти лікарні, а також афганці Майдану.

На Волині священників вчили гасити пожежі

Рятувальники разом із благочинними провели навчання щодо правил поведінки під час виникнення надзвичайних ситуацій у релігійних закладах, повідомляють в УДСНС у Волинській області. Так, у селі Дубове Ковельського району працівники Держслужби з надзвичайних ситуацій організували інструктажі з пожежної безпеки для настоятелів храмів Ковельщини. Зокрема, їх вчили, як застосовувати первинні засоби пожегосіння при виникненні умовної пожежі.

Ярослав КРИЩУК:

Для мене перегони — це такий кайф, що не вистачає слів

Для українського автоспорту нині не найкращі часи: держава вперто не помічає цього виду спорту, ніяк його не підтримує. Все тримається на спортсменах-ентузіастах, котрі, сівши раз за кермо спортивного авто, вже не можуть розлучитись із ним. Один із таких — чемпіон України з гірських автоперегонів лучанин Ярослав Крищук.

Волинський гонщик Ярослав Крищук уперше сів за кермо автомобіля ще у шість років. Хоча тоді про автоспорт навіть не йшлося: батько просто навчав сина водінню. А от через дев'ять років хлопця захопили вже спортивні автоперегоні.

— Спершу в автоспорт подався тато, а згодом підключив до справи і мене. Батько почав мене тренувати, навчати азів, а далі я вже й сам став працювати над собою, — розповідає спортсмен.

Першим професійним авто Ярослава був «Фольксваген Гольф»: із батьком самостійно переобладнали його в спорткар, встановивши каркас безпеки, спеціальне крісло, ремінь й інше екіпування. Саме на цій машині він і від'їздив свої перші випробування. Як розповідає Ярослав, почалося усе з автоспівдею у Рівному.

— Тоді мені було лише 15 років, я навіть прав на керування автомобілем не мав і був наймолодшим учасником гонки, — пригадує він.

Ярослав каже, що батьки не дуже хвилювалися, що син братиме участь у таких змаганнях, бо спідвей є порівняно безпечним.

— Спідвей — це їзда на коротку дистанцію по колу, тож авто максимум розганяється до трохи більше як 100 км за годину. Звісно, і тут бувають аварії, але вони значно безпечніші, як ДТП на дорозі. Та й спортсмен захищений краще, — зазначає гонщик.

А наступного року юнак, попри незначний досвід, вирішив спробувати і дещо екстремальніше — гірські перегони.

— Вперше ганяти в горах було страшнувати, — розповідає Ярослав. — Ідеш по грайливій дорозі дугори, а тут ще й дощ раптом, а збоку — обриви глибочезні, але мусиш тиснути на газ — і бачиш лише, як верхівки смерек зверху гойдаються. Це найнебезпечніший вид змагань із тих, де я брав участь. Найстрашніше на перевалі, коли ти летиш на досить високій швидкості. Свого додають і погодні умови. Буває таке, що на старті йде дощ, уже на середині дистанції йде під градом, а фінішуєш

по 10-сантиметровому снігу. Іноді ж погода стрімко міняється від зливи до пекучого сонця.

Саме гірські перегони стали знаковими для Ярослава Крищука. В 2011 році, від'їздивши всі етапи чемпіонату України, став чемпіоном України в класі А3, та срібним призером в абсолютному заліку й отримав звання майстра спорту України. Ще через рік, навіть не «відкатавши» всіх етапів, за сумою балів знову виграв чемпіонат у своєму класі.

— Виграти — це, звісно, дуже добре, приємно підніматися на п'єдестал і чути, як звучить твоє ім'я — хлопця з Волині. Але участь усе ж головніше, — упевнений спортсмен. — Для мене перегони — це такий кайф, що не вистачає слів. Це й азарт, і адреналін, і випробування себе. Але головне — не заціклюватися на перемозі, бо тоді схід із дистанції гарантований.

Цьогорічний сезон автогонок уже стартував, але, за словами Ярослава, він не надто активний через політичну й економічну ситуацію в країні. Каже, одні бояться пересуватись Україною, в інших виникають фінансові труднощі. Як розповів спортсмен, на участь в одних змаганнях доводиться витратити шість-сім тисяч гривень. Крім того, що не дешеві вступні внески, подорожчали й автозапчастини та пальне.

— Наш автоспорт спортсмени на власному горбі й тримають, — ділиться Ярослав. — В Європі кожен

гонщик має свого спонсора, бо підприємцям за це знижують податки. В нас же такої практики немає. Займатись тільки автоспортом і ніде не працювати можуть собі дозволити одиниці. Мені ж доводиться спершу заробити гроші, а тоді лише можу взяти участь в якихось змаганнях. Я б сказав, що це спорт для багатих, бо дуже дорого обходиться експлуатація авто. Візьмемо шини: пара коштує 450-600 доларів, а їх потрібно кілька комплектів, та й вистачає гуми хіба на півтори гонки.

Попри це, кидати своє захоплення лучанин не збирається. Цьогоріч хоче вперше спробувати себе в автоспорті. А також має велику спортивну мрію — щоб автоспорт став його роботою.

В міжсезоння ж, каже, спортивні навички додають впевненості у щоденній їзді, адже це чудова контр-аварійна підготовка.

— Коли звичайний водій розгубиться, то спортсмен зможе без питань виїхати зі складної ситуації, не моргнувши оком, — ділиться Ярослав. — Особливо впевненіше на дорозі почуватимешся взимку, коли прості водії стисують швидкість, не відчувуючи свого автомобіля на слизькій дорозі. У нас же таких проблем немає. Але щозими потрібно вдосконалюватися, бо навички втрачаються. Це так само, як скрипалю не давати інструмент рік, то деякі ноти забудуться.

Ольга УРИНА

Цьогорічний «Бандерштат» обіцяє повне перезавантаження

Незмінним організатором фестивалю є Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Національний альянс». Склад оргкомітету майже не змінився, підготовку заходу здійснює та ж сама команда, яка ініціювала його проведення у 2007 році.

За попередньою інформацією, «Бандерштат-2014» відбудеться у Луцьку 1-3 серпня. Місце проведення незмінне: іподром, що на території Центрального парку імені Лесі Українки.

Як пишуть організатори на своїй сторінці у «Фейсбуку», основним посланням для учасників фестивалю й українського суспільства загалом є бажання перезавантаження нашої країни, пошук нових шляхів розвитку могутньої та великої України.

Шоправда, поки назвати гурти, які тішитимуть відвідувачів «Бандерштату», не можуть, оскільки якраз тривають перемовини з різними музикантами.

Волинські рибохоронці подбали про розмноження риби на Хрінницькому водосховищі

Більшість видів риб, що мешкають у водоймах Волині, є фітофільними, тобто відкладають ікру на свіжу чи минулорічну рослинність, тому спеціалісти Волинськирибохорони вирішили допомогти їм, встановивши штучні нерестові гнізда.

Для цього вибрали частину акваторії Хрінницького водосховища, що бідна на водорості й рослини, на які риба могла б віднереститися. Встановлення штучних рибних гнізд — лише перший етап у збільшенні популяції. Другим стане визначення їх ефективності. Прогнозовано на встановлених гніздах нереститимуться карась, лин та інші види риб. Щотижня спеціалісти рибохорони проводитимуть дослідження, тобто підніматимуть ці гнізда з води та визначатимуть, яка риба тут віднерестилася та скільки відкладено ікри.

«Після відповідних розрахунків ми будемо бачити цифру промислового повернення. Проведені заходи дадуть можливість забезпечити нерест на обраній ділянці Хрінницького водосховища та збільшити рибопродуктивність водойми», — повідомляє сайт Волинськирибохорони.

У Луцькому зоопарку відзначили Свято птахів

Міжнародний день птахів — привід ще раз привертнути увагу до проблеми зникнення деяких видів пернатих. Невтішна статистика: на нашій планеті їх вимерло вже більше 160 видів і підвидів.

В Україні нараховують близько 360 видів птахів. 87 із них занесені до Червоної книги України. Тож задля привертання уваги громадськості до цієї проблеми працівники Луцького зоопарку організували черговий тематичний захід — Свято птахів, яке відзначили 6 квітня.

«Наші відвідувачі слухали розповідь про перелітне птаство України, а також про найбільших і найменших представників світу пернатих. Були фотовиставка, фізкультхвилинка, конкурси загадок, розмальовки та малюнки на асфальті, а також спільне приготування кормів для пернатих мешканців зоопарку — павичів, фазанів, цесарок», — повідомляють на офіційній сторінці підприємства у соціальній мережі «Фейсбук».

В Луцьку знову змагалися кавецники

Перший півфінал ліги КВН «Волинь» відбувся у суботу, 5 квітня. За право бути присутніми у фіналі ліги змагалися команди «Отдыхаем вместе» (Хмельницький), «Позитивні віруси» (Суходоли), «Чак Норріс» (Камінь-Каширський), «Загорецька Людмила Степанівна» (Львів) та «Збірна ТНЕУ» (Тернопіль).

Команди зіграли чотири конкурси: візитку, розминку, відео-конкурс, а також домашню «музыкалку».

Серед жартів, які найбільше потішили лучан, були такі:

«Правий сектор» прийшов до голови сілради зі словами «не я б'ю, верба б'є».

«Стриптиз-клуб «Теличка» — для тебе, бицю».

«Після того як нашу команду показали по телевізору, Діма почав брати 20 гривень за соту. А що ви думали — зіздар горе!».

«Пломби з вбудованими відкри-

вачками для пива — для чотких пацанів із ГПЗ».

«Пісня для тих, хто думає, що росіяни добре живуть: «Маєш гарну мрію — розслабся, ти в Росії. Хочеш новий «Мерседес»? Бачу ти забув, де живеш».

Загалом події в країні не залишили кавецників байдужими. Зі

сцени прозвучало чимало жартів і про стару владу, і про Росію та Путіна, і про ситуацію з Кримом. А учасники команди «Позитивні віруси» виконали проникливу пісню, присвячену героям Небесної сотні. Після цього зал вибухнув аплодисментами — глядачі встали зі своїх місць і аплодували «вірусам».

Зазначимо, організатори ліги КВН «Волинь» частину коштів, виручених за продаж квитків, перерахують у якості благодійної допомоги на рахунки української армії.

Отже, про результати гри. III місце з однаковою сумою балів (14) розділили «Загорецька Людмила Степанівна», «Позитивні віруси» та «Збірна ТНЕУ». II місце з результатом у 14,4 бала виборов «Чак Норріс» із Камінь-Каширського. Переможцем гри з активом у 17,4 бала стала команда хмельничан «Отдыхаем вместе».

Ковельчанка здобула «бронзу» на чемпіонаті Європи з вільної боротьби

Нещодавно у місті Вантаа (Фінляндія) завершився чемпіонат Європи з вільної боротьби, за підсумками якого збірна України завоювала дві бронзові нагороди серед жінок.

Однією з володарок медалі стала ковельчанка Юлія Ткач (Остапчук). Після перерви, пов'язаної з народженням сина, майстер спорту України міжнародного класу з вільної боротьби, учасниця Олімпійських ігор в Лондоні 2012 року Юлія Ткач (Остапчук) у складі національної збірної команди України успішно повернулася на борцівський килим.

У ваговій категорії до 63 кг волинська спортсменка здобула

перемогу над іспанкою Авророю Хафардо (13:3), потім виграла у Інни Тражукової з Росії (8:0), а в півфіналі поступилась Анастасію Григор'євою із Латвії (3:6). У поєдинку за «бронзу» вихованка заслуженого тренера України Анатолія Мілехіна взяла гору над чешкою Адель Ханзліковою (4:0).